

Сънь сънувахъ, ой нерадость,
опустъла младость,
сънь сънувахъ, сънь прокоба —
сънувахъ си гроба...

БЪЖАНЦИ

Азъ често виждамъ изъ градътъ,
по всѣки путь и кръстопуть
на Македония чадата:
отъ старци чакъ до младенци,
все нови гости-бъжанци, —
завареници на сѫдбата...

Срѣдъ пламъка на скжпъ имотъ
избавили единъ животъ,
тѣ вихромъ идатъ: бѣсни хали
задъ Рила кършать всѣки часъ
гори вѣковенъ сънь отспали
и падатъ листи между нась.

... Ей старецъ прегърбавенъ тукъ,
повель неврѣстния си внукъ,
по чуждитѣ врати се взира;
безуменъ ходи той весденъ
и вѣчно бѣбри удивенъ,
че кѫщата си не намира.

..... Ей майка съ пеленаче тамъ,
изправена предъ божи храмъ,
до смраденъ уродъ просекиня;
въ дѣлбоко хлѣтнали очи
не свѣнъ, а ужаса лица;
посѣга тя за милостиня!